

9. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Administratorforeningen, Advokatrådet, Amnesty International, Amdsrådsforeningen, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Boligselskabernes Landsforening, Danmarks Lejerforeninger, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, De Etniske Minoriteters Landsorganisation (ELO), Det Danske Center for Menneskerettigheder, Den Danske Dommerforening, Dokumentations- og Rådgivningscenteret for Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Ejendomsforeningen

Danmark, Flygtningenævnet, Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Statsamtænd, Frederiksberg Kommune, Jyske Grundejerforeninger, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Landsorganisationen i Danmark, Lejernes Landsorganisation, Mellemfolkeligt Samvirke, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Politidirektøren i København, Politiforbundet i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Registertilsynet, retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Rådet for Etniske Minoriteter, Statsamtsjuristforeningen samt Udlændingestyrelsen.

10. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre-udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/mer-udgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	Ja (ca. 9,2 mio. kr. for staten og ca. 3 mio kr. for kommunerne)
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Nej	Lovforslaget skønnes at medføre et ressourcebehov i Indenrigsministeriet på ca. 21 årsværk svarende til ca. 9,2 mio. kr. Lovforslaget skønnes endvidere at medføre et ressourcebehov i kommunerne på ca. 7 årsværk svarende til ca. 3 mio. kr.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget berører ikke retten til familiesammenføring for udlændinge omfattet af EU-reglerne, jf. herved udlændingelovens §§ 2 og 6. Det bemærkes, at det følger af artikel 10, stk. 3, i Rådets forordning 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EF-Tidende Specialudgave 1968 II, s. 467), at familiesammenføring med en arbejdstager, der er statsborger i et EU-land og er beskæftiget i et andet EU-land, forudsætter, at arbejdstageren for sin familie råder over en bolig, der svarer til de krav, der anses for normale for indenlandske arbejdstagere i det område, hvor den pågældende er beskæftiget. Efter EF-Domstolens praksis kan boligkravet ikke stilles vedvarende, hvis tilsvarende krav ikke stilles vedvarende over for landets egne statsborgere, jf. EF-Domstolens dom af 18. maj 1989 i sag 249/86, Kommissionen mod Tyskland (Saml. 1989 1263).	